

novčanih sredstava niti okrivljivati osiguravatelje koji su legitimno i u dobroj vjeri mogli diskutirati o tome koji smisao treba dati uglavcima police s obzirom na konkretne okolnosti. Radi toga se i konačna propast broda ima pripisati isključivo nebrizi vlasnika, krivnji njihovoj, a ne krivnji osiguravateljevoj.

/DMF 1964, str.285/

D.S.

APELACIONI SUD, Paris

Presuda od 27.XI 1963.

Naim c/a Cie Generale d'Assurances

Osiguranje tereta - Navodno neznanje za postojanje police - Jednogodišnji zastarni rok i početak toka zastare po odredbama francuske police za osiguranje tereta

U ovom sporu drugostepeni sud je potvrdio presudu Trgovačkog suda Seine, koji je odbio zahtjev tužitelja-pri-maoca robe protiv osiguratelja kao zastarjeli.

Francuska polica za osiguranje robe predviđa u čl.26 zastarni rok od godine dana za zahtjeve iz naslova partikularnih avarija. Taj rok teče od dana izdanja certifikata o ekspertizi, prekida se predajom osiguravateljima dokumenata potrebnih za likvidaciju štete, i prekid traje do onoga dana kad se osiguravatelji izjasne o zahtjevu, i tada rok počinje iznova teći. U konkretnom slučaju avarijski komesar je ispostavio certifikat 11.XI 1955, dokumenti su dostavljeni osiguravateljima 22.XI t.g. Nakon što su osiguravatelji otklonili zahtjev, te su im dokumenti bili ponovo podnijeti, ostali su pri svojem stavu 11.VI 1957, a tužba je podnesena 13.X 1960.

Na prigovor tužiteljev da se njemu ne mogu suprotstavljati odredbe francuske police za koju nije znao, istaknuto je da se certifikat o osiguranju, koji mu je dostavio prodavalac robe, izričito poziva na opće uvjete francuske police, pa je trebao taj dokument, odnosno tekst, zatražiti od prodavaoca čim je odlučio tražiti odštetu pozivom na osiguranje koje je prodavalac za njega sklopio.

/DMF 1964, str.426/

D.S.